

Ярмолинецька центральна районна бібліотека

Краєзнавчий відділ

Доблесна праця гірника

(Герой Соціалістичної праці – Швайко М. Й.)

Ярмолинці, 2016

ББК 91 (4Укр.- 4Хме.)

Г18

Доблесна праця гірника: Герой Соціалістичної праці – Швайко М.Й.: інформаційне видання. – Ярмолинці, 2016. – 12с.

У свій рік народження , Микола Швайко, став ровесником тодішнього рекорду Олексія Стаханова, який видав за зміну 102 тонни вугілля. У той час ні з-поміж родини Швайків, ні серед сусідів та знайомих і на думку не спадало, що жвавий хлопчина виросте у майбутньому справжнім героєм.

Микола Йосипович Швайко народився 22 вересня 1935 року в селі Кадиївка, що на Ярмолинеччині. Після визволення рідного села від німецьких захватчиків пішов навчатися у Кадиївську семирічну школу.

У дитинстві Микола нічим не відрізнявся від своїх ровесників. Ходив до школи, пас худобу. Зростав у сім'ї залізничника. Батьки мешкали у мальовничому місці на 152-му кілометрі залізниці, що проходить поблизу Кадиївки. Коли йшли потяги, хлопець часто вибігав з домівки. Допитливими очима спостерігав за вагонами. Різні вантажі були в них. Звідки вони транспортуються? Це залишалось для нього загадкою. А коли вривався в очі з вагонів своєрідний відблиск "чорного" золота, то запитував батька про шахти і шахтарську професію. Тоді і дізнався наскільки важка і відповідальна робота гірника.

З тих пір він мріяв стати гірником. Отож готував себе до справжньої чоловічої професії. У 1953 році, після закінчення семирічки, Микола поїхав добровольцем піднімати шахти Донеччини, які були вщент зруйновані. Спершу навчався у гірничопромисловому училищі, став опановувати спеціальність машиніста електровоза. Але незабаром передумав. Вирішив піти в забій. Спробував свої сили і вміння. Трудився з повною віддачею, перекивав норми виробітку.

Але одного разу у колективі хтось приніс приємну звістку: вступає у дію потужна шахта "Україна" з проектною потужністю 6 тисяч тонн. Отож попросився туди.

На перших порах встановлював обладнання. Далі працював на комбайні. А коли на шахту надійшов новий комплекс механізованого кріплення КМ-87Д, то Микола, разом з іншими гірниками, взявся за його впровадження у виробництво. Дехто на це дивився скептично, мовляв, з цього нічого не вийде. Та попри труднощі наш земляк жив надією на нове прогресивне. І таки досяг свого. Й надалі на шахті постійно ходили

вісті, що ентузіасти здійснили справжнє диво. Видобуток на дільниці спочатку зріс у два, потім у п'ять разів. То було навесні 1968-го.

Буквально через два роки освоювалась нова лава. Тут, як кажуть, довелось не з медом. Та, наперекір труднощам, гірники трудилися з високою продуктивністю праці. При цьому заощаджували лісоматеріали, мастила, зубки комбайна. А на шахті почала активно діяти школа передового досвіду. Отож у розквіті літ М.Й. Швайко став справжнім майстром своєї справи.

За доблесну працю у 1970 році йому було присвоєно звання Героя Соціалістичної праці із врученням Золотої Зірки та Ордена Леніна.

Багато наполегливості докладав у виконанні громадського доручення. Високе довір'я трудящих - депутат Верховної ради СРСР восьмого скликання - спонукало до активних дій. Був обраний депутатом Верховної Ради УРСР. Обирався делегатом 24 з'їзду КПРС, 25 з'їзду КПУ, 15 з'їзду профспілок СРСР.

У свій час під час зустрічі з журналістом сказав: "За основну роботу людина отримує заробітну плату, а от громадська робота оплачується значно більше - вдячністю тих, хто наділив тебе високим довір'ям".

У 1978-му Микола Йосипович став ватажком видобувної бригади дільниці шахти імені Коротченка. Прийшов сюди, як кажуть, у критичний момент: план було не виконано, а новий комплекс через складні геологічні умови не йшов. Та завдяки наполегливості бригадира довелось вийти зі скрутного становища, значно переkritи доведені завдання.

Тільки за січень 1981-го бригада Миколи Йосиповича Швайка видала "на-гора" 4581 тону "чорного золота". Відтак виборола першість не тільки серед видобувних колективів шахти, але й по виробничому об'єднанню «Красноармійськвугілля». А наш земляк удостоївся права взяти участь у видобутку 600-тисячної тонни донецького вугілля.

Миколі Йосиповичу доводилося зустрічатися з відомим Олексієм Стахановим не раз, на нарадах у Донецьку. А коли Швайко був делегатом Всесоюзного з'їзду профспілок, то жили в одному готелі у сусідніх номерах. У гірничо-видобувній галузі старанно працювали і брати Героя Соціалістичної Праці - Дмитро та Володимир. Трудилася ціла шахтарська родина.

Микола Йосипович виростив і виховав двох дітей: сина Вячеслава (1956р.) і дочку Ольгу (1959р.).

Помер Микола Йосипович 19 вересня 2000 року. Похований у місті Українськ Селидовського району Донецької області.

Використанні джерела:

1. Москаленко В. Шахтарська звитяга/ В. Москаленко// Вперед. – 2015. – 10 верес.
2. Герої Соціалістичної праці: буклет. – Ярмолинці, 2014. – 8с.
3. https://uk.wikipedia.org/wiki/Депутати_ВР_УРСР_8-го_скликання

Інформаційне видання.

Доблесна праця гірника
(Герой Соціалістичної праці - Швайко М.Й.)

Відповідальна за випуск:

Гриб М.А. – директор Ярмолинецької ЦБС.

Комп'ютерне опрацювання:

Москаленко В.М. – бібліограф-краєзнавець.

Підписано до друку 2016 р. Формат 21x14,7

Папір офсетний. Друк ізографією. Наклад 10 примірників.

Віддруковано з готового оригіналу – макета Ярмолинецької ЦБС

Смт. Ярмолинці, площа 600-річчя Ярмолинець, 1а

